Արշակ Չոպանյան

Երազ

Հեռավոր ու ամայի
Ծովերու մեջտեղ
Ես ունենալ կուզեի
Պալատ մը բյուրեղ.

Եվ երթայինք միասին
Քեզ հետ, սիրական,
Թաղել մեր սերն այդ բույնին
Մեջ առանձնության:

Մեր շուրջը, գիծ բաժանման
Երկնի և ծովուն,
Խաժ հորիզոն մ'հեշտական
Բոլորեր անհուն:

Հոն պատմեինք իրարու,
Հառած աչք աչքի,
Մեր խոլ երազն օդաչու,
Մեր երազն ոսկի:

Ու մեզ միայն լսեին
Լուռ ժայռերն անշարժ,
Մեզ միմիայն տեսնեին

Ամպերը շղարշ:

Ծովուն շշունջն իր խորին
Երգով վեհափառ
Օրորեր սե՛րը մերին,
Մինչև մահը գար…